

**แนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
ของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม จังหวัดสุพรรณบุรี***
**THE GUIDELINE FOR MANAGEMENT OF BUILDING PROFESSIONAL
LEARNING COMMUNITIES IN SAM CHUK RATTANAPHOKARAM
SCHOOL, SUPHAN BURI PROVINCE**

จินณวัฒน์ โคมบัว¹, ปรีชา วิหคโต², ศุภณัฐ อินทร์งาม³ และ มุทรร สมปอง⁴

Jinnawat Combua¹, Preecha Vihokto², Suphanut Inngam³ and Samoot sompong⁴

¹⁻⁴มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

¹⁻⁴Western University, Thailand

Corresponding Author's Email: asiriporn1993@gmail.com

วันที่รับบทความ : 12 เมษายน 2568; วันที่แก้ไขบทความ 19 เมษายน 2568; วันที่ตอบรับบทความ : 21 เมษายน 2568

Received 12 April 2025; Revised 19 April 2025; Accepted 21 April 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม จังหวัดสุพรรณบุรี 2) ศึกษาแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ศึกษาเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครู คณะกรรมการสถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง รวมทั้งสิ้น 106 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามระดับการจัดการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) แบบสัมภาษณ์แนวทางการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ

Citation:

* จินณวัฒน์ โคมบัว, ปรีชา วิหคโต, ศุภณัฐ อินทร์งาม และ มุทรร สมปอง. (2568). แนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม จังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารสหศาสตร์การพัฒนสังคม, 3(2), 851-866.

Jinnawat Combua, Preecha Vihokto, Suphanut Inngam and Samoot sompong. (2025). The Guideline For Management Of Building Professional Learning Communities In Sam Chuk Rattanaphokaram School, Suphan Buri Province. Journal of Interdisciplinary Social Development, 3(2), 851-866.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสรุปผลการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) แนวทางส่งเสริมการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ ควรให้ผู้ปกครองได้เข้ามาร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา จากการเป็นวิทยากร การรวมกลุ่มทำงานร่วมกันจากภาคีเครือข่ายทุกฝ่าย รวมถึง ควรมีช่องทางเชิงรุกผ่านระบบออนไลน์ในการรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนคือ การจัดประชุมผู้ปกครองในแต่ละห้องเรียน และการจัดให้มีช่องทางสื่อสารสองทางระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง

คำสำคัญ: แนวทางการจัดการ, ชุมชนแห่งการเรียนรู้, ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study level of professional learning communities in Sam Chuk Rattanaphokaram School, Suphan Buri Province. 2) to study the guideline for management of professional learning communities in Sam Chuk Rattanaphokaram School. The population were the school director, teacher, fundamental education committee and parent committee total 106 person. The Statistics used were percentage, mean and standard deviation. The research instruments were 1) level of a professional learning communities questionnaire. 2) Interview form for professional learning community guidelines. Data were analyzed using ready-made statistical programs. Statistics used in data analysis included percentage, mean, and standard deviation.

The research results found that 1) the overall management of professional learning communities was at a high level. When considering each aspect, it was found that the aspect with the highest average value was teacher development to enhance professional learning. 2) Guidelines for promoting the management of professional learning communities are: parents should be invited to participate in thinking, working, and solving problems by being resource persons, working together

in groups from all network parties, and there should be proactive channels via online systems to receive information about student problems, namely, organizing parent meetings in each classroom and providing a two-way communication channel between the school and parents.

Keywords: Guideline for Management, Learning Communities, Professional Learning Communities

บทนำ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ Professional Learning Community : PLC มีหลักการพื้นฐานที่ต้องการช่วยเหลือและส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษา เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน โดยผ่านกระบวนการพัฒนาวิชาชีพ (Well, & Feun, 2007) การนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในสถานศึกษาจึงเป็นช่องทางของการเปลี่ยนชีวิตครู เปลี่ยนจากผู้สอนเป็นนักเรียน ทำงานร่วมกับเพื่อนและร่วมมือกันเป็นชุมชนหรือเครือข่าย ปรึกษาหารือ วางแผน และช่วยเหลือกัน สถานศึกษาจะเปลี่ยนไปเป็นสถานที่ที่ทุกคนอยู่กันอย่างมีความสุข เปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานของครูและเปลี่ยนวัฒนธรรมของสถานศึกษาไปเป็นการสะท้อนความคิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูที่ได้รับอิทธิพลจากการสนทนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยเหลือกันในการพัฒนาวิชาชีพระหว่างครูในสถานศึกษา (ทองพรรณ ปัญญาอุดมกุล, 2563) จากการศึกษาเอกสารหลักฐานร่องรอยเกี่ยวกับรายงานผลการประเมินตนเองของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม เมื่อปี 2563 พบว่า ผลงานของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการประกวดแข่งขันในระดับเครือข่ายโรงเรียน ระดับสำนักงานเขต ระดับ จังหวัด รวมถึงระดับประเทศยังประสบความสำเร็จค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับโรงเรียนอื่น ๆ ในขนาดเดียวกัน รวมถึง การดำเนินการจัดการศึกษาในช่วงเวลาดังกล่าว การเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ปกครองยังมีค่อนข้างน้อย (โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม, 2563) สะท้อนให้เห็นถึงสภาพ ปัญหา การจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อพัฒนาครูและนักเรียนให้มีคุณภาพ ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานศึกษาและข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารหลักฐานร่องรอยเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติงานดังกล่าวข้างต้น จึงสะท้อนให้เห็นปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกคารามได้เป็นอย่างดี

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาระดับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากร มีข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักเรียน และส่งผลถึงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม จังหวัดสุพรรณบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การรวมตัวกันของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีวัฒนธรรมองค์กรร่วมกัน มีเป้าหมายเดียวกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพ การจัดการศึกษาและคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วม การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย การร่วมเรียนรู้และประยุกต์ใช้ และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์

แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การกำหนดรูปแบบและเป้าหมาย ในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นภายในสถานศึกษา โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทุกฝ่าย ในการวางแผนเป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมร่วมกันในการพัฒนา ของโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม จังหวัดสุพรรณบุรี

องค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับ การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การสนับสนุนและการ เป็นผู้นำร่วมการสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย การร่วมเรียนรู้และประยุกต์ใช้ และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม จังหวัดสุพรรณบุรี

การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วม หมายถึง การที่ผู้บริหารและครูร่วมกันสนับสนุน การปฏิบัติงานด้านต่างๆ ในโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จ โดยใช้หลักประชาธิปไตย ร่วมกันตัดสินใจ รวมทั้ง ช่วยกันส่งเสริมสนับสนุน เพิ่มพูนความรู้ และพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง

การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกัน ตั้งเป้าหมาย กำหนดทิศทาง และแสดงความคิดเห็นในการสร้างข้อปฏิบัติต่าง ๆ ในโรงเรียน โดยมีอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน คือ มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย หมายถึง การที่ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนทุกคนในโรงเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน โดยผู้บริหารมีการสร้างขวัญกำลังใจที่ดีให้กับครู มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและชีวภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ทั้งยังมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

การร่วมเรียนรู้และประยุกต์ใช้ หมายถึง ทุกคนในโรงเรียนร่วมกันแบ่งปันข้อมูล แลกเปลี่ยนความคิดเห็น วางแผน ค้นหาความรู้ เรียนรู้ทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอน

การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ หมายถึง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล เพื่อพัฒนางานและพัฒนาตนเอง ซึ่งช่วยลดช่องว่างในการทำงานและการจัดการเรียนการสอนที่สำคัญ ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง ปัจจัย 4 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านภาวะผู้นำ ด้านวัฒนธรรม องค์การและด้านบรรยากาศองค์กร ของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม จังหวัดสุพรรณบุรี

ครูผู้สอน หมายถึง บุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียน ทำหน้าที่ให้ความรู้ นักเรียนในด้านวิชาการ อบรมสั่งสอนนักเรียนในด้านความประพฤติคุณธรรมจริยธรรม ทั้งยังมุ่งมั่นส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้เป็นทั้งคนดีและคนเก่งของสังคม

ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำ การบริหาร ประสาน วิสัยทัศน์ กำหนดทิศทาง อุทิศตน ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ช่วยเหลือและสนับสนุนครูในการปฏิบัติงาน สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักเรียนและผู้ปกครอง มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสำคัญ

วัฒนธรรมองค์กร หมายถึง วิธีการดำเนินงานและการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาครูและนักเรียนในโรงเรียน มีความเอื้ออาทร ยอมรับและเข้าใจเป้าหมายขององค์กร มีแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ ทศนคติ และค่านิยมร่วมกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การศึกษาระดับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม มีประชากรเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 4 คน ข้าราชการครู 86 คน คณะกรรมการสถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง 58 คน รวมทั้งสิ้น 148 คน (โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม, 2563)

กลุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยครอบคลุมประชากรทุกกลุ่ม ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) แล้วเทียบสัดส่วนของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละกลุ่ม แล้วสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 106 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบสอบถามแบบสอบถามระดับการจัดการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับตรวจสอบสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม ใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 7 ข้อ 2) ด้านการกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ จำนวน 7 ข้อ 3) ด้านการกำหนดตารางเวลาว่างเพื่อการปรึกษาหารือการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 9 ข้อ 4) ด้านการจัดโครงสร้างและระบบการทำงานเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 9 ข้อ และ 5) ด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจำนวน 8 ข้อ รวมคำถามทั้งหมด 40 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามเกณฑ์วัดของลิเคิร์ต (Likert) โดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นตามความเป็นจริง

2. แบบสัมภาษณ์แนวทางการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบกึ่งโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ที่ใช้กับการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะการสัมภาษณ์ที่อยู่ระหว่างการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและการสัมภาษณ์แบบไร้โครงสร้าง ซึ่งแนวคำถามของแบบสัมภาษณ์ได้มาจากการวิเคราะห์แบบสอบถามระดับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม แล้วนำมาสร้างแนวคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อนำเสนอแนวทางการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1. แบบสอบถามระดับการจัดการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) ด้านการกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ 3) ด้านการกำหนดตารางเวลาว่างเพื่อการปรึกษาหารือการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 4) ด้านการจัดโครงสร้างและระบบการทำงานเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ 5) ด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามและเทคนิคการตั้งข้อคำถาม จากนั้นกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับข้อคำถามและรูปแบบของการตอบข้อคำถามเพื่อใช้เป็นแนวทางในการใช้ข้อคำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน แล้วนำไปสร้างข้อคำถามตามกำหนดกรอบแนวคิดที่วางไว้

1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อคำถามตามองค์ประกอบที่กำหนด รวมถึงพิจารณาการใช้ภาษา แล้วนำกลับไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ข้อคำถามตามข้อเสนอแนะ

1.4 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ของการวัดในแต่ละองค์ประกอบแล้วนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อ ซึ่งผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

1.5 ผู้วิจัยนำข้อคำถามมาจัดฉบับแบบสอบถามแล้วนำไปทดลองใช้กับครูโรงเรียนบริหารแจ่มใสวิทยา 6 จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach's alpha) พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.91

2. แบบสัมภาษณ์แนวทางการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.1 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างข้อคำถามโดยพิจารณาค่าเฉลี่ยของการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.06$)

2.2 ผู้วิจัยพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยของการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพต่ำที่สุด คือ ข้อ 4. เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.75$)

2.3 ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามตามกำหนดกรอบแนวคิด คือ ท่านมีแนวทางการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาอย่างไร

2.4 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อคำถามตามองค์ประกอบที่กำหนด รวมถึงพิจารณาการใช้ภาษา

2.5 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยถึงผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัย

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสามชุกรัตนโกการาม โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบจำนวนความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม แล้วลงรหัส เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสามชุกรัตนโกการาม กลุ่มประชากรเป็นนักวิชาการหรือนักการศึกษา จำนวน 5 ท่าน โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือก คือ 1) เป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) มีวุฒิการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป และ/หรือมีวิทยฐานะตั้งแต่ชำนาญการพิเศษขึ้นไป และ 3) เข้าใจบริบทการจัดการศึกษาของโรงเรียนสามชุกรัตนโกการาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาความถี่และร้อยละ วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อระดับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์แนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนบรรยายสรุปคำตอบแนวทางส่งเสริมการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งจะนำข้อมูลเชิงลึกที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิแล้วเจแนงนับจำนวนของถ้อยคำประโยค หรือใจความเหล่านั้น มาอธิบายและวิเคราะห์แบบของความหมาย (Meaning of Pattern) ปรากฏการณ์ วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง

วิชาชีพที่ค้นพบ วิเคราะห์ลักษณะโครงสร้าง (Structure Feature) แปลความหมายของปรากฏการณ์ (Interpret) เพื่อนำไปสู่การเรียบเรียงระบบข้อมูลใหม่อีกครั้ง (Organize the Data) และสรุปข้อค้นพบ (Conclusions) เชื่อมโยงแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการปฏิบัติอันจะส่งผลให้การจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีทิศทางที่ดีขึ้น

สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) และการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพผลการศึกษาระดับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนสามชุกรัตนโมศาราม ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารสถานศึกษา ครูคณะกรรมการสถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้แทนคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 มีช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 มีตำแหน่งเป็นครู จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 และมีประสบการณ์ในตำแหน่ง 5-10 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลโดยภาพรวมและรายด้าน ซึ่งรายละเอียดดังตาราง 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลผลของการจัดการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในภาพรวม

ปัญหาการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.27	0.22	มากที่สุด	1
2. ด้านการกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ	4.24	0.19	มากที่สุด	2
3. ด้านการกำหนดเวลาว่างเพื่อการปรึกษาหารือทางวิชาชีพ	4.17	0.21	มาก	4
4. ด้านการจัดโครงสร้างและระบบงานเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้	4.20	0.22	มาก	3
5. ด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้	4.06	0.29	มาก	5
เฉลี่ยรวม	4.19	0.41	มาก	

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$) รองลงมาคือ ด้านการกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.24$) และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดโครงสร้างและระบบการทำงานเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.20$) ด้านการกำหนดเวลาว่างเพื่อการปรึกษาหารือการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.17$) และด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.06$) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แนวทางพัฒนาจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาแนวทางให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจในบริบทของโรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม เป็นอย่างดี เนื่องจากเคยปฏิบัติงานเป็นผู้บริหารสถานศึกษามาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 4 ปี และเพื่อย้ายไปดำรงตำแหน่งยังสถานศึกษาแห่งใหม่ได้ไม่เกิน 1 ปี ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ประเด็นคำถาม ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนี้

“ท่านมีแนวทางการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาอย่างไร”

ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สามารถเป็นตัวอย่างให้แก่โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม สรุปแนวทางได้ดังต่อไปนี้

แนวทางการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สามารถทำได้โดยการให้ผู้ปกครองได้เข้ามาร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา โดยการเป็นวิทยากร การรวมกลุ่มทำงานร่วมกัน จากภาคีเครือข่ายทุกฝ่าย รวมถึง ควรมีช่องทางเชิงรุกผ่านระบบออนไลน์ในการรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับปัญหาของนักเรียน คือ การจัดประชุม ผู้ปกครองแยกเป็นรายห้องเรียน และการจัดให้มีช่องทางสื่อสารสองทางระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง

อภิปรายผล

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษาแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ว่า การจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนให้ความสำคัญกับการบริหารงานบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาทุนมนุษย์และบริหารจัดการสู่องค์กรสมรรถนะสูง มีพันธกิจหลักในการเสริมสร้างและพัฒนาทุนมนุษย์ และบริหารจัดการสู่องค์กรสมรรถนะสูงเพื่อตอบสนองวิสัยทัศน์ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจึงดำเนินการนำนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด มาสู่การปฏิบัติโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้เป็นฐาน อย่างมีลักษณะเฉพาะของตนเอง เพื่อขับเคลื่อนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ดังที่ Wenger, et al. (2004) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้จะมีลักษณะและความหมายเฉพาะในกลุ่มสมาชิกของชุมชนนั้น ๆ ชุมชนแห่งการเรียนรู้จะเกี่ยวข้องกับความปรารถนาของปัจเจกบุคคลที่จะแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ รอบตัว สถาบันการศึกษามีลักษณะความเป็นชุมชน (Community) มากกว่าความเป็นองค์กร (Organization) จึงเปลี่ยนจากองค์การแบบทางการไปสู่ความเป็นชุมชน ใช้อิทธิพลที่เกิดจากการมีค่านิยมและวัตถุประสงค์ร่วมกัน เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกทางวิชาชีพ มีความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการหรือวิสัยทัศน์ต่อกัน และยึดหลักต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในการ

ปฏิบัติงาน เมื่อสถาบันการศึกษามีฐานะเป็นชุมชนแล้ว บรรยากาศที่จะตามมาคือ สมาชิกมีความผูกพันต่อกันด้วยวัตถุประสงค์ร่วม มีส่งเสริมสัมพันธ์ภาพที่ใกล้ชิดสนิทสนมและเกิดการร่วมสร้างบรรยากาศที่ทุกคนแสดงออกถึงความห่วงหาอาทรต่อกันและดูแลสวัสดิภาพร่วมกัน และสอดคล้องกับ นริศ ภูอาราม (2560) วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับเครือข่ายโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า ครูสามารถจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับเครือข่ายโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กโดยภาพรวมมากที่สุด และสอดคล้องกับ อนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2558) ที่วิจัยกลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครูโรงเรียนเอกชน พบว่า การบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด และการส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือไว้วางใจในการทำงานร่วมกันมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน เช่นเดียวกับ มินตรา ลายสนิทเสรีกุล (2558) ที่วิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

กล่าวโดยสรุปแล้ว จากผลการวิจัยที่พบว่า การจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารจัดการเชิงนโยบายสู่การปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษา ความสามารถในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้อันเป็นพลังที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาและนักเรียน จึงนับได้ว่า เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำพาให้สถานศึกษามีผลลัพธ์ในการจัดการศึกษาเป็นไปตามวิสัยทัศน์ที่วางไว้นั่นเอง

2. จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษาแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม ผู้วิจัยพบประเด็นที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ว่า แนวทางการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สามารถทำได้โดยการให้ผู้ปกครองได้เข้ามาร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหาจากการเป็นวิทยากร การทำงานร่วมกันจากทุกฝ่าย รวมถึง ควรมีช่องทางเชิงรุกผ่านระบบออนไลน์ในการรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของนักเรียน คือ การจัดประชุมผู้ปกครองในแต่ละห้องเรียน การจัดให้มีช่องทางสื่อสารสองทางระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง สอดคล้องกับ Wood D. (2007) ที่กล่าวว่า

โรงเรียนสามารถสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ได้โดยการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาการอ่านออก เขียนได้ของผู้เรียนและการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของผู้เรียน ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ควรมีการเปิดช่องทางเพื่อให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมเข้ามากำหนดปัญหาของนักเรียนเพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมหรือการวางแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาของนักเรียนในรูปแบบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพต่อไป

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีวิธีการสำคัญ คือ การกระตุ้นให้เกิดการสนับสนุนจากผู้เพื่ออำนวยความสะดวก (Drawing on and Nurturing Facilitators) หมายถึง การให้ความสนับสนุนแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนในฐานะเพื่อนเชิงวิพากษ์ทางวิชาชีพการให้ข้อมูลย้อนกลับ การช่วยเหลือในการเริ่มต้นพัฒนาโรงเรียนสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และควรมีการเปิดช่องทางเพื่อให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมเข้ามากำหนดปัญหาของนักเรียนเพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมหรือการวางแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาของนักเรียนในรูปแบบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรในโรงเรียนควรรักษาจุดเด่นนี้ไว้ให้เสมอตั้นเสมอไปลายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อโรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนให้มีคุณภาพต่อไป
2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำแรงดำเนินการพัฒนาระบบการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเปิดโอกาสให้ครู บุคลากร กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และท้องถิ่นในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้มากขึ้นเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพรูปแบบออนไลน์

3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะสำคัญของสมาชิกชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- ทองพรรณ ปัญญาอุดมกุล. (2563). แนวทางการพัฒนาการใช้กระบวนการ PLC (Professional Learning Community) เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนบ้านนาอ้อม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2. *คุรุสภาวิทยากรย*, 1(1), 45-55.
- นริศ ภูอาราม. (2560). การพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับเครือข่ายโรงเรียนขนาดเล็ก. ใน *วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มินตรา ลายสนิทเสรีกุล. (2558). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา. ใน *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม. (2563). รายงานผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2563. สุพรรณบุรี: โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม.
- อนุสร สวรรณวงศ์. (2558). กลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครูโรงเรียนเอกชน. ใน *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Hord, S. M. (1997). *Professional Learning Communities: Communities of Continuous Inquiry and Improvement*. Texas: Southwest Educational Development Laboratory (SEDL).
- Sergiovanni, T. (2009). *Building community in schools*. CA: Jossey Bass.
- Stoll L., et al. (2007). "Professional Learning Communities". *Journal of Education Change*. 7(1).221-258.
- Wells, C. and L. Feun. (2007). "Implementation of Learning Community Principles: A Study of Six High Schools". *National Association of Secondary School Principals NASSP Bulletin*. 91(2).141-151.

Wenger, et al. (2004). Knowledge Management as a Doughnut: Shaping Your Knowledge Strategy Through Communities of Practice. Ivey Business Journal. 68(3).1-8.

Wood D. (2007). “Professional Learning Communities: Teachers, Knowledge, and Knowing”. Theory into Practice. 46(4), 281-200.